

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 805/ 4 sierpnia 2024 ISSN 2080-0010

XVIII Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Wj 16, 2-4. 12-15

Czytanie z Księgi Wyjścia: Na pustyni całe zgromadzenie Izraelitów zaczęło szemrać przeciw Mojżeszowi i przeciw Aaronowi. Izraelici mówili im: «Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzie zasiadaliśmy przed gankami mięsa i jadalśmy chleb do syta! Wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby głodem zamorzyć całą tę rzeszę». Pan powiedział wówczas do Mojżesza: «Oto ześleń wam chleb z nieba, jak deszcz. I będzie wychodził lud, i każdego dnia będzie zbierał według potrzeby dziennej. Chcę ich także doświadczyć, czy pójdą za moimi rozkazami czy też nie». «Słyszałem szemranie Izraelitów. Powiedz im tak: O zmierzchu będziecie jeść mięso, a rano nasyćcie się chlebem. Poznacie wtedy, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem». Rzeczywiście wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz, a nazajutrz rano warstwa rosy leżała dokoła obozu. Gdy się warstwa rosy uniosła ku górze, wówczas na pustyni leżało coś drobnego, ziarnistego, niby szron na ziemi. Na widok tego Izraelici pytali się wzajemnie: «Co to jest?» – gdyż nie wiedzieli, co to było. Wtedy powiedział do nich Mojżesz: «To jest chleb, który daje wam Pan na pokarm».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 78 (77), 3 i 4bc. 23-24. 25 i 54

Pokarmem z nieba Pan swój lud obdarzył

To, co usłyszeliśmy i poznaliśmy, *
i co nam opowiedzieli nasi ojcowie,
opowiemy przyszłemu pokoleniu, *
chwałę Pana i Jego potęgę.

On z góry wydał rozkaz chmurom *
i bramę nieba otworzył.

Jak deszcz spuścił mannę do jedzenia, *
podarował im chleb niebieski.

Spożywał człowiek chleb aniołów, *
Bóg zesłał im pokarm do syta.

Wprowadził ich do ziemi swej świętej, *
na górę, którą zdobyła Jego prawica.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 4, 17. 20-24

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Bracia: To mówię i zaklinam się na Pana, abyście już nie postępowali tak, jak postępują poganie z ich próżnym myśleniem.

Wy zaś nie tak nauczyliście się Chrystusa. Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, że – co się tyczy po-przedniego sposobu życia – trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega ze-psuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec się w człowieka nowego, stworzonego na obraz Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Mt 4, 4b

Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

EWANGELIA

J 6, 24-35

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Kiedy ludzie z tłumu zauważyli, że na brzegu jeziora nie ma Jezusa ani Jego uczniów, wsiadli do łodzi, dotarli do Kafarnaum i tam szukali Jezusa. Gdy zaś odnaleźli Go na przeciwległym brzegu, rzekli do Niego: «Rabbi, kiedy tu przy-byłeś?» W odpowiedzi rzekł im Jezus: «Za-prawdę, zaprawdę, powiadam wam: Szukacie Mnie nie dlatego, że widzieliście znaki, ale dla-tego, że jedliście chleb do syta. Zabiegajcie nie ten pokarm, który niszczy, ale o ten, który trwa na życie wieczne, a który da wam Syn Człowieczy; Jego to bowiem pieczęcią swą naznaczył Bóg Ojciec». Oni zaś rzekli do Niego: «Cóż mamy czynić, abyśmy wykonywali dzieła Boga?» Jezus, odpowiadając, rzekł do nich: «Na tym polega dzieło Boga, abyście wierzyli w Tego, którego On posłał». Rzekli do Niego: «Jaki więc Ty uczynisz znak, abyśmy go zobaczyli i Tobie uwierzyli? Cóż zdziałasz? Ojcowie nasi jedli mannę na pustyni, jak napi-sano: „Dał im do jedzenia chleb z nieba”». Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój daje wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu». Rzekli więc do Niego: «Panie, dawaj nam zawsze ten chleb!» Odpowiedział im Jezus: «Ja jestem chlebem życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Ksiądz Ludwik

Ziemiański 1818 - 1821 2

Święto św. Teresy

Benedykty od Krzyża, dziewicy

i męczennicy, patronki Europy 3

Święto Przemienienia Pańskiego

godz. 16.00 - Msza św. na cmentarzu . 4

100. wystawa sztuki

w Galerii "Dzwonnica" 4

KOMENTARZ

Widzimy, że pustynia, którą przemierza Lud Wybrany jest momentem oczyszczenia. Miejszem odkrycia głodu, wywołującego niezadowolone i szemranie. Pustynia to moment kryzysu, kiedy dotyka nas jakiś brak: zdrowia, pieniędzy, miłości, sprawiedliwości. Tego wszystkiego co sprawia, że tracimy poczucie bezpieczeństwa. Odkrycie w takich sytuacjach głodu jaki jest w nas, może stawać się fundamentem przemiany naszego życia. Dlatego Pan nie zostawia jednak nas samych w takiej sytuacji. Chce zaspokoić nasze potrzeby, podobnie jak Izraelitom, i nam ofiarować pokarm, który pozwoli po prostu żyć. To prawda, która często nam umyka. Nie dostrzegamy tego co wydaje się być oczywiste, co pozwala nam zachować nasze życie doczesne. Chcemy mieć więcej, rozniecając nasze pragnienia, nie potrafimy się cieszyć tym co otrzymujemy. A przez to być wdzięcznymi. To może sprawiać, że będziemy gotowi szukać Jezusa podobnie jak bohaterowie dzisiejszej Ewangelii, nie dla Niego samego i łaski Zbawienia, ale dla uzyskania korzyści już tutaj i teraz. Możemy widzieć w Jezusie kochającą nas „złotą rybkę”, która przecież nie pozwoli, aby nam czegoś brakowało. Przychodząc do Jezusa, można pytać: "Cóż mamy czynić, abyśmy wykonywali dzieła Boga?" i jednocześnie myśleć o tym, co będziemy z tego mieli.

Ks. Maciej Czaplński

Ksiądz Ludwik Ziemiański 1818 - 1821.

Ludwik Ziemiański urodził się w 1789 r. w Łukowie, mieście położonym na północnym skraju Małopolski, nieopodal Mazowsza i Podlasia. Dziś jest to województwo lubelskie. Był synem Augustyna i Marianny z Winiarskich. Małżeństwo to posiadało jeszcze piątkę dzieci: Stanisława, Katarzynę, Kazimierza, Jakuba i Petronellę. Ludwik podobnie jak najstarszy brat Stanisław wybrał stan duchowny. Ksiądz Stanisław przez wiele lat pełnił funkcję proboszcza parafii pod wezwaniem świętych Floriana i Katarzyny w Gołębiu, miejscowości położonej nad Wisłą w powiecie Puławy.

Rodzina Ziemiańskich

Członkowie rodziny Ziemiańskich byli bardzo zżyci, utrzymując między sobą bliskie związki, wspierając się nawzajem. Nie zapominali również o obowiązkach względem owdowiałej matki. Brat Kazimierz, który przejął gospodarstwo po rodzicach, opiekował się matką, aż do jej śmierci (ojciec zmarł na początku XIX w.). Natomiast, gdy zabrakło obojga rodziców, dwoje najmłodszego rodzeństwa – Jakuba i Petronellę, wziął do siebie na probostwo w Gołębiu, ich najstarszy brat, ksiądz Stanisław. Tam w Gołębiu, obaj księża proboszczowie Stanisław z Gołębia i Ludwik ze Żbikowa, w 1828 r. wydali za mąż swoją siostrę Petronellę. Jej wybranym został Jakub Falkowski posesor (właściciel lub dzierżawca) we wsi Leszczydół koło Wyszkowa, leżącej w pięknych lasach Puszczy Białej.

Z aktu ślubu tej pary młodych można się dowiedzieć wiele o rodzinie Ziemiańskich, dlatego zamieszczamy ją w całości – pisownia oryginalna.

Parafia w Gołębiu. Metryka nr 9. Falkowski Jakub z Ziemiańską Petronellą:

Działo się w Gołębiu dnia dwudziestego piątego maja o godzinie czwartej po południu tyśiąc ósmset dwudziestego ósmego roku. Wiadomo czynimy, iż w przytomności świadków Felixa Niewęglowskiego lat trzydzieści dwa mającego Ekonomii Gołąb posesora w wsi Gołębiu zamieszkałego i Wincentego Danielewicza lat trzydzieści dziewięć liczącego Legii Honorowej Kawalera, Sekretarza Kancellarii Senatu Królestwa Polskiego w mieście stołecznym Warszawie zamieszkałego i Xiędza Ludwika Ziemiańskiego proboszcza Żbikowskiego Kanonika Łęczyckiego lat czterdzieści mającego w wsi Żbikowie zamieszkałego zawarte zostało w dniu dzisiejszym religijne małżeństwo między Jakubem Falkowskim młodzianem lat trzydzieści sześć mającym w wsi Leszczydół possessorem i w teyże wsi zamieszkałym, a w wsi Demoszynie Guberni Podolskiej urodzonym, Sebestyana już nieżyjącego i Teresy z Kolesnickich małżonków Falkowskich synem, a Petronellą Ziemiańską panną lat dwadzieścia sześć liczącą w mieście Łukowie urodzoną, a w wsi Gołębiu przy bracie zamieszkałą Augustyna i Maryanny z Winiarskich małżonków Ziemiańskich już nieżyjących córką. Małżeństwo to poprzedziły trzy zapowiedzi w dniach w dniach ósmym, jedenastym

i osiemnastym maja bieżącego roku w parafii gołębskiej i wyszkowskiej. Tamowanie małżeństwa nie zaszło. Małżonkowie oświadczają, iż nie zawarli umowy przedślubnej. Akt ten stawającym i świadkom przeczytany i przez wszystkich podpisany.

X. Stanisław Ziemiański proboszcz gołębski,
Petronella Ziemiańska, Jakub Mariusz
Falkowski, X. Ludwik Ziemiański świadek, Felix
Niewęglowski, Wincenty Danielewicz

Proboszcz w Wilanowie

Ksiądz Ludwik Ziemiański objął wilanowskie probostwo 6 grudnia 1818 r. Funkcję proboszcza parafii św. Anny pełnił krótko, praktycznie dwa lata. Fakt przejścia w tym dniu obowiązków przez księdza Ludwika poświadczą jego dopisek na spisie Inwentarza, sporządzonego w dniu 6 listopada 1816 r. podczas wizytacji odbytej przez księdza Stanisława Gawłowskiego – Dziekana Piaseczyńskiego. Był to trudny okres w dziejach parafii wilanowskiej, spowodowany brakiem dostatecznych środków finansowych na codzienną działalność parafii. Z zachowanych dokumentów, można wnioskować, że główną tego przyczyną był fakt nie przekazywania funduszy na kościół przez Stanisława Kostkę Potockiego, miejscowego kolatora.

Pomimo krótkiego czasu, kiedy ksiądz Ludwik był proboszczem parafii św. Anny, jego zasługi są nie do przecenienia. Po objęciu parafii ksiądz zrobił kopię metryk wszystkich ochrzczonych w naszej parafii od 1737 r., aż do roku 1818. Widząc w jak złym stanie są księgi chrztu, postanowił je skopiować, nie szczędząc swojego czasu i wysiłku. Mozolnie rok po roku przepisał je, przyczyniając się do zachowania ich treści dla przyszłych pokoleń. Dziś dzięki jego pracy możemy się dowiedzieć wiele o naszych skoligaconach, czym się zajmowali, czy wreszcie skąd i kiedy pojawili się w Wilanowie, Powsinku, Zawadach, Augustówce, Siekierkach czy Czerniakowie.

Księdza Ziemiańskiego można śmiało nazwać kronikarzem wydarzeń, bowiem nie tylko w Wilanowie, ale też i w Żbikowie, odnotowywał różne wydarzenia oraz opisywał ludzi i wioski należące do parafii.

W Wilanowie opisał uroczystą Mszę świętą, która odbyła się z okazji objęcia przez niego funkcji proboszcza. Odnotował, że na tej właśnie Mszy zagrały pierwszy raz nowe organy, ufundowane przez hrabiów Potockich.

„Ad perpetuam rei memoriam” *

Kościół Willanowski lat kilkanaście został bez organ lub tylko podczas Mszy Świętej śpiewanej odpowiadał Kapłanowi najnieforemniey. Dopiero w roku 1818 kosztem Jaśnie Wielmożnych Hrabiów Potockich Woiewodów, organy są wystawione w ósm głosów i pierwszy raz zagrano w nich na dniu 6 grudnia, roku 1818, a to podczas odpustu S Barbary i razem introdukcyei nowego Plebana. Kapłani w ten odpust zgromadzili się:

- Wiel. X. Stanisław Gawłowski Proboszcz Wawrzyszewski i Dziekan Piaseczyński
- X. Stanisław Ziemiański Proboszcz z Gołębia, z Dekanatu Kurowskiego i Woiewództwa i Diecezji Lubelskiej
- X. Apolinary Kapucyn, Kaznodzieja
- X. Ludwik Ziemiański, Proboszcz Willanowski

Trzeba pamiętać, że gdy parafię obejmował ksiądz Ludwik, kościół wilanowski fundacji księcia Augusta Adama Czartoryskiego istniał 40 lat i przez ten okres czasu nie było w nim organów. Te, które zabrzmiały 6 grudnia 1818 r. były pierwszymi w tym kościele. Chór i organy mieściły się na antresoli zlokalizowanej nad głównym wejściem do kościoła.

Proboszcz w Żbikowie

Z Wilanowa, władze kościelne przeniosły księdza do Żbikowa.

Zapis sporządzony przez księdza Ludwika Ziemiańskiego opisuje okoliczność objęcia przez niego parafii Żbikowskiej:

„... Xiądz Antoni Dąbrowski niegdyś Koadiutor Kanonik Katedralny Warszawski, dziś zaś Metropolitalny Archi-Diecezji Warszawskiej (...) – skołatany wiekiem zamyslił oddać się życiu spokojnemu – iakoż wytrzymałszy to Probostwo lat 20 i miesiąc ieden – przed Aktami Konsystorskiemi w Warszawie podpisał Rezygnacyą Dnia 1 grudnia Roku 1820”.

Ksiądz Ludwik będąc już oficjalnie przeniesiony do parafii Żbików, podpisywał jeszcze metryki w parafii św. Anny w Wilanowie, jako Kurator Kościoła Wilanowskiego. Spowodowane to było brakiem księdza w naszej parafii. Ostatnią metrykę podpisał 10 lutego 1821 r.

Ksiądz Ziemiański po objęciu parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Żbikowie opisał jej całą historię, a także poszczególne wioski wchodzące w skład tej, jednej z najstarszych, powstałej w 1236 r., jednostek administracyjnych Kościoła Katolickiego na południowym Mazowszu. ▶

Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża, dziewicy i męczennicy, patronki Europy

Edyta Stein.

Ten, kto poszukuje prawdy, poszukuje Boga, bez względu na to, czy sobie z tego zdaje sprawę, czy nie. Była o tym przekonana Edith Stein – św. Teresa Benedykta od Krzyża. Żydówkę, filozofa, karmelitankę i męczennicę, jedną ze współpatronek Europy, Kościół katolicki wspomina w liturgii 9 sierpnia. Przed 82 laty, 9 sierpnia 1942 roku, Edyta Stein i jej siostra Rosa zostały zamordowane w komórce gazowej niemieckiego obozu zagłady Auschwitz.

„Była wielką córką narodu żydowskiego i wierzącą chrześcijanką pośród milionów niewinnie zamęczonych ludzi” – mówił podczas jej beatyfikacji w 1987 roku Jan Paweł II. Papież podkreślił, że „jako Benedicta a Cruce (Benedykta od Krzyża) pragnęła wraz z Chrystusem nieść krzyż za zbawienie swego narodu, swego Kościoła, całego świata”.

Przez lata, również jako filozof i naukowiec, poszukiwała tylko poznania rozumowego. Kończąc szkołę podstawową w wieku 14 lat określiła się jako ateistka. Do nawrócenia doprowadziło ją bezkompromisowe poszukiwanie prawdy, spotkanie z gorliwie wierzącymi chrześcijanami oraz lektura dzieł św. Teresy z Avili.

Edith Stein urodziła się w październiku 1891 roku we Wrocławiu jako najmłodsze dziecko w wielodzietnej rodzinie żydowskiego kupca. We Wrocławiu, Getyndze i Fryburgu Bryzgowijskim studiowała filozofię, germanistykę, historię i psychologię. Doktoryzowała się w 1916 roku we Fryburgu u Edmunda Husserla, później była jego asystentką. Jej wnioski o habilitację nigdy nie zostały spełnione.

Jej droga życiowa zmieniła się radykalnie latem 1921 roku, kiedy odwiedzała swoich przyjaciół. Gdy pewnego wieczoru pozostała w ich domu sama, w regale z książkami natknęła się przypadkiem na książkę św. Teresy z Avili. W swojej autobiografii wspominała później, że ta książka ją porwała, czytała ją przez całą noc. „Gdy zamknęłam tę książkę, powiedziałam sobie: to jest prawda!” – wyznała.

Po tej lekturze zdecydowała się przejść na katolicyzm i postanowiła się ochrzcić, a potem zostać karmelitanką, podobnie jak święta z Avili. Być może Edyta Stein odkryła podobieństwa między sobą i św. Teresą, gdyż także ta hiszpańska święta była rozdarta między światem świeckim i duchowym, a jako jedyne wyjście z kryzysu uznała nawrócenie i późniejsze wstąpienie do klasztoru.

Edith Stein przyjęła chrzest 1 stycznia 1922 roku i przyjęła imiona Teresa Jadwiga na pamiątkę św. Teresy z Avili oraz swojej matki chrzestnej Jadwigi. Tego samego dnia przyjęła pierwszą Komunię św. Miała wówczas 31 lat.

Jesienią 1933 roku, w wieku 42 lat, wstąpiła do Karmelu w Kolonii, 15 kwietnia 1934 otrzymała szaty zakonne i przybrała imię zakonne Teresia Benedicta a Cruce – siostry Teresy Benedykty od Krzyża. W 1938 roku złożyła śluby wieczyste.

Kiedy 10 listopada 1938 roku, podczas tzw. „nocy kryształowej” Niemcy palili synagogi, domy i sklepy żydowskie, Edith Stein jako katoliczka i zakonnica była świadoma swego żydowskiego pochodzenia, o którym także było powszechnie wiadomo. Dlatego obawiała się, że może to przynieść kłopoty również dla Karmelu w Kolonii. Zamierzała przenieść się do Karmelu w Betlejem, jednak jej wyjazd okazał się niemożliwy. W noc sylwestrową 1938 roku wyjechała do Karmelu w Echt w Holandii, gdzie spędziła ponad trzy lata.

2 sierpnia 1942 roku hitlerowcy aresztowali wszystkie zakonnice i zakonników pochodzenia żydowskiego, również Edytę Stein i jej siostrę Różę. 9 sierpnia 1942 roku, Edith Stein i jej siostra Róża zostały zamordowane w komórce gazowej niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau.

Papież Jan Paweł II podczas wizyty w 1987 roku w Kolonii ogłosił Edith Stein błogosławioną, a kanonizował ją 11 października 1998 roku w Rzymie.

Teresa Sotowska

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artukul/44458/>

► Opisał wieś Żbików, będącą siedzibą parafii, a także m.in. Duchnice, Konotopę, Koszajec, Ołtarzew, Wolskie, Pruszków, Tworki.

Dzięki zapisom prowadzonym przez księdza wiemy też o innych wydarzeniach w Żbikowie. Zachowały się notatki o wyposażeniu kościoła, wytyczeniu i urządzeniu cmentarza parafialnego, o pożarach nękających Żbików, a także o włamaniach do miejscowego kościoła: „Roku 1842 z dnia 3 na 4 świętokradzcy gwałtownie wdarli się do Kościoła Żbikowskiego odbiwszy Skarbonę Bracką i Cymborium, zostali sploszni przez służących Plebańskich. Zdolali tylko ukraść Lichtarz Cynowy sprawiony przez Panią Stefanię Chrzanowską w tymże Roku w miesiącu Lipcu, Patynę od Chorych miedzianą pozłacaną i Poduszkę od Mszału z pokrycia odarli i na drodze rzucili”.

Śmierć

Ksiądz Ludwik Ziemiański - Kanonik Łęczycy, zmarł w Żbikowie 6 grudnia 1847 r. po 27 latach sprawowania funkcji proboszcza w miejscowym kościele. Tablica upamiętniająca księdza jest wmurowana w zewnętrznej, wschodnią ścianę budynku kościoła. Mówi ona o jego 33 letnim okresie pasterzowania w tym kościele.

Może to świadczyć, że ksiądz Ludwik zaraz po święceniach kapłańskich, w wieku 25 lat, trafił do Żbikowa jako wikariusz. Potem przez dwa lata był proboszczem w naszym Wilanowie, by następnie powrócić ponownie do poprzedniej parafii, już jako proboszcz. Można powiedzieć, że praktycznie cała posługa księdza, co się praktycznie nie zdarza, była związana w sposób szczególny ze Żbikowem.

Ksiądz Ludwik swoją osobistą bibliotekę, liczącą 84 tomy, przeważnie o tematyce religijnej, zapisał pół roku przed śmiercią, na inventarz miejscowej parafii w dniu 8 maja 1847 r.

Zasługi księdza Ziemiańskiego dla parafii w Żbikowie są przez miejscowych wiernych pamiętane i doceniane po dzień dzisiejszy. Wydając „Album 750-lecia Parafii Żbikowskiej” tak napisali na jego kartach:

„W aktach parafialnych Żbikowa zachowało się sporo zapisów, które wpisywali w księgach stanu cywilnego proboszczowie. Do zasłużonych w tym dziele proboszczów można zaliczyć kilku z nich, jak np. księdza Józefa Knapiusza z czasów jego pobytu w Żbikowie w latach 1722-1723, (...), księdza Antoniego

Dąbrowskiego z lat 1800-1819 i **najbardziej zasłużonych: księdza Ludwika Ziemiańskiego z lat 1820-1847 (...).**

Proboszczowie ci, których można nazwać historykami parafii, czynili zapisy między urzędowymi aktami w księgach urodzeń, zgonów i ślubów małżeńskich. I właśnie dzięki tym zapisom można obecnie odtworzyć niektóre fakty z dawnych dziejów i życia parafii (...)

Krzysztof Kanabus

* - dla pamięci wieczystej

Źródło:

Album 750-lecia Parafii Żbikowskiej – pod redakcją Franciszka Kwasiborskiego

Dokumenty z archiwum parafii św. Anny w Wilanowie

Dokumenty z archiwum parafii św. Floriana i Katarzyny w Gołębiu

Dokumenty z archiwum parafii Niepokalanej poczęcia NMP w Żbikowie

Parafia N.M.P. w Żbikowie, Ksiądz Kanonik Bogdan Przeglasiński

AGAD – metryki parafii w Łukowie 1812-35, metryki parafii w Gołębiu z 1828 r.

XVIII Niedziela Zwykła – 4 sierpnia 2024 r.

- Dzisiaj przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wokół kościoła. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
- Msza św. wotywną o Duchu Świętym zostanie odprawiona w poniedziałek, 5 sierpnia o godz. 18.00. Po Mszy odmówimy litanie do Ducha Świętego.
- Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i Kościoła oraz ich rodziców, zostanie odprawiona we wtorek, 6 sierpnia o godz. 18.00. Przed Mszą św. rodzice modlić się będą w intencji swoich dzieci odmawiając różaniec.
- Msza św. wotywna o św. Józefie zostanie odprawiona w najbliższą środę, 7 sierpnia br. o godz. 18.00., a po niej odmówimy litanie do Przczystego Serca św. Józefa przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.
- Jak każdego roku w Święto Przemienienia Pańskiego we wtorek, 6 sierpnia o godzinie 16.00., zostanie odprawiona na cmentarzu Msza św. za zmarłych z naszych rodzin. Miłosierdziu Bożemu, w sposób szczególny, polecać będziemy tych, którzy opuścili nas w ostatnim czasie. Zmarłych polecanych naszym modlitwom prosimy zgłaszać w zakrystii.
- Początek sierpnia to czas pielgrzymek. Od środy, 7 sierpnia, naszą duchową pielgrzymkę do Sanktuarium Jasnogórskiego przeżywać będziemy odmawiając różaniec.

Modlitwę różańcową odmawiamy codziennie, za wyjątkiem soboty, po Mszy św. o godzinie 17.00. – chodząc wokół kościoła.

- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w sierpniu za naszą Ojczyznę, aby Boża miłość uczyła nas żyć w poszanowaniu prawa, pokoju i wzajemnego szacunku. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek, środę i czwartek o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00. W dniach od 7 do 14 sierpnia br. nie będzie w ciągu dnia Różańca prowadzonego przez grupy parafialne.

- W miesiącach wakacyjnych: w lipcu i sierpniu, w naszym kościele nie jest odprawiana Msza św. o godz. 20.00.

- W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:

- we wtorek, 6 sierpnia, święto Przemienienia Pańskiego,

- w czwartek, 8 sierpnia, wspomnienie św. Dominika, kapłana,

- w piątek, 9 sierpnia, święto św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein) dziewicy i męczennicy,

- w sobotę, 10 sierpnia, święto św. Wawrzyńca, diakona i męczennika.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

- Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłą w minionym miesiącu naszą parafiankę:

- śp. Jolantę Piasecką.

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie, a światłość wiekuista niechaj jej świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

Święto Przemienienia Pańskiego

6 sierpnia 2024 r. (wtorek)
godz. 16.00

Msza św. na cmentarzu za zmarłych z naszych rodzin.

Miłosierdziu Bożemu, w sposób szczególny, polecać będziemy tych, którzy opuścili nas w ostatnim czasie. Zmarłych polecanych naszym modlitwom prosimy zgłaszać w zakrystii.

100. wystawa sztuki w Galerii "Dzwonnica"

W lipcu i w sierpniu br.

prezentacja prac

BARBARY DUMA-ZACHARSKIEJ

i

ANDRZEJA BRZozowskiego

Zapraszamy na kawę.

KAWIARENKA

Sobota 15.00-20.00

Niedziela 10.00-16.00

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

07.07- 08.09.2024

Módlmy się za Kościół, aby umocniony darami Ducha Świętego nieustannie był znakiem nadziei dla ludzi.